

ἐκεῖ, ἔσχυψε στό αὐτί μου, καί σφίγγοντας τὸ χέρι μου δυνατώτερα, μὲ μιὰ φωνὴν ὑπόκωφη, μὲ μιὰν ἔκφρασι προσώπου, ποῦ μόνον τρελοὺς μποροῦσε νὰ λάβῃ, μοῦ εἶπεν:

— Ἐκεῖνο ποῦ εἶδες δὲν εἶνε κενοτάφιο. Ἐκεῖ ἀπὸ κάτω κοιμᾶται ἡ ἴδια. . Τὴν ἔκλεψα μιὰ νύκτα ἀπὸ τὸ νεκροταφεῖο!

Αὐγούστος, 1900.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΔΙΑΣΗΜΟΣ ΕΛΛΗΝ ΑΡΙΘΜΟΜΝΗΜΩΝ

ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΔΙΑΜΑΝΤΗΣ

ΕΙΜΕΘΑ βέβαιοι ὅτι ἀνταποκρινόμεθα πρὸς εὐλογον ἐπιθυμίαν τῶν ἀπανταχοῦ φίλων καὶ ἀναγνωστῶν τοῦ Ἡμερολογίου γνωρίζοντας αὐτοῖς διὰ τῆς ἀνωθι εἰκόνας τὸν παγκοσμίου ἀπολαύοντα φήμης θαυμάσιον ἑλληνα ἀριθμομνήμονα Περικλῆν Διαμαντῆν, περὶ οὗ διὰ μακρῶν ἡσχολήθη ἤδη ὁ Εὐρωπαϊκὸς τύπος.

Ἄλγησμόνητος θὰ παραμείνῃ ἡ ἐν τῷ «Παρνασσῶ» διάλεξις του τῆς 10ης Μαΐου 1900 εἰς ὅσους ἠτύχησαν ν' ἀκροασθῶσιν αὐτοῦ. Καθ' ἃ ὁ ἴδιος ἀφηγήθη προσιμαζόμενος, πρὸ ὀκτώ ἐτῶν παρετήρησε καὶ συνησθάνθη ἐν ἑαυτῷ τὸ ἔκτακτον καὶ σπανιώτατον φυσικὸν δώρημα τῆς λεγομένης ὀπτικῆς μνήμης, κατορθώσας ἐν στιγμῇ ἐλλείψεως χάρτου καὶ μολυβδίδος νὰ καταρτίσῃ διὰ μόνης τῆς μνήμης πλήρη ἀριθμητικὴν πράξιν καὶ ὄχι ἐκ τῶν εὐχερῶν. Διὰ τὸ μοναδικὸν τοῦτο φαινόμενον ὑπεβλήθη ἐν Παρισίαις εἰς εἰδικὴν ἐξέτασιν, ἡ δὲ Σαρκὸς ἀπεφάνθη ὅτι ὁ Διαμαντῆς εἶνε ἀριθμο-

μνήμων τῆς ὀπτικῆς μνήμης, δηλαδή ἐκέκτητο μνημονικὸν τόσῳ ἰσχυρὸν ὡς νὰ εἶχε τοὺς πίνακας τῶν ἀριθμῶν πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν του.

Δείγματα τῆς τοιαύτης ἀπιστεύτου μνημονικῆς του δυνάμεως ἔδωκεν ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ «Παρνασσού», τὰ ὁποῖα διήγειραν ἀληθῶς τὴν κατάπληξιν. Ἐγράφησαν πρῶτον ἐπὶ τοῦ πίνακος πέντε ἀριθμοὶ ἐκ πέντε ἑκαστος ψηφίων. Ἐρρίψεν ἐν βλέμμα εἰς ἓνα ἑκάστον διαδοχικῶς, ἐστράφη εἶτα πρὸς τοὺς θεατάς. Ἐλαβε στάσιν οἷονεὶ κατασκευαστὴν καὶ ἀπήγγειλε μετὰ τινὰ δευτερόλεπτα σταθερῶς καὶ ἀπροσκόπτως τοὺς ἀριθμούς καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις, καθέτως καὶ ὀριζοντίως. Καὶ ἐξηκολούθησεν ἐκτελῶν ἀσκήσεις βαθμηδὸν δυσκολωτέρας καὶ πολυπλοκωτέρας, διὰ τὴν προπαρασκευῆν τῶν ὁποίων καὶ τὴν εὔρεσιν τῶν λύσεων οἱ ὑποβαλόντες ἐκ τῶν παρισταμένων εἶχον ἀσχοληθῆν πρότερον ἐπὶ τρεῖς καὶ τέσσαρας ὥρας! Ἐξετέλεσεν ἐξχωγῆν τετραγωνικῆς, κυβικῆς καὶ τετάρτης ρίζης μέχρι δωδεκαψηφίου ἀριθμοῦ· πολλαπλασιασμὸν δεκαψηφίου ἐπὶ τριψηφίου· διαίρεσιν δεκαψηφίου διὰ τριψηφίου, τὴν εὔρεσιν τόκου καὶ ἐπιτοκίου ποσοῦ ἐξ ἑκατοπτάδων χιλιάδων κλπ. Τὸ φαινόμενον καταπῆξαι ἀληθῶς ἀπίστευτον ὅταν ἀναλογισθῆ τις ποία σωρεία ἀριθμητικῶν πράξεων ἀπαιτεῖται διὰ νὰ ἀνεύρῃ τις τὴν τετραγωνικὴν ρίζαν ἀριθμοῦ τινος. Καὶ ἐν τοσοῦτῳ, ὅτι ἀπὸ μνήμης ἐξετέλεσεν ὁ Διαμαντῆς, θὰ ἦτο ἀδύνατον νὰ ἐκτελέσῃ ἐπὶ τοῦ πίνακος οἷοςδὴποτε τῶν κατὰ τὴν διάλεξιν ἐκείνην παρισταμένων μαθηματικῶν εἰς ἴσον ἢ καὶ διπλάσιον χρονικὸν διάστημα, καθόσον ὁ θαυμάσιος ἀριθμομνήμων ἐπὶ τοῦ ἀοράτου πίνακος, ὃν αὐτὸς ἀνεκάλει διὰ τῆς μνήμης πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ, ἐξετέλει τὰς πράξεις καὶ διὰ νέων ὅλων ἰδίων μεθόδων συντηρήσεως, δι' ὧν ἔφθανε ταχύτερον εἰς τὸ τέρμα.

Ὅταν δὲ ἐν τέλει οἱ ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ «Παρνασσού» τέσσαρες μεγάλοι μαυροπίνακες ἐπληρώθησαν ἀριθμῶν, ἔστη ἐπὶ τινὰ λεπτά, τοὺς ἀναπαρέστησεν ἐν τῇ μνήμῃ καὶ στραφεὶς πρὸς τὸ κατάπληκτον ἀκροατήριον τοὺς ἀπήγγειλεν ἐπιτροχάδην, ἓνα πρὸς ἓνα, μέχρι τοῦ τελευταίου, ὡς νὰ τοὺς ἀνεγίνωσκε, μὲ τόσῳ δαιμονίαν εὐχέρειαν!

Τοιοῦτος ὁ ἔξοχος ἑλλην ἀριθμομνήμων Περικλῆς Διαμαντῆς ὁ διεγείρων τὸν θαυμασμὸν πανταχοῦ τοῦ κόσμου.

Τροφῆρότητα μεμνηδευμένων

Ἡ μνηστή. — Εὐγε σου! ἦλθες σήμερα μιὰ ὥρα ἀργότερα ἀπὸ τῆ συνειθισμένη!

Ὁ μνηστήρ. — Ἐνοια σου, καὶ αὖριον πρὸς τιμωρίαν μου θὰ ἔλθω μιὰ ὥρα ἐνωρίτερα! ! . . .